

[Westermann.]

tionen var saaledes, at det var det rette Tidspunkt til at indkalde et Isbrydningsnævn og spørge, hvad man skulde klargøre, og hvor man derefter skulde indsætte det klargjorte Isbrydningsmateriel. Men det ses ikke, at Isbrydningsnævnet har været sammenkaldt. Den højtærede Handelsminister har altsaa ikke ønsket eller ikke haft Brug for nogen Vejledning eller noget Raad fra Isbrydningsnævnet — medmindre det skulde skyldes den Omstændighed, at der paa det Tidspunkt endnu ikke var udnævnt nogen Formand for Nævnet, hvorfor det først blev sammenkaldt Dagen efter, at min Forespørgsel var anmeldt her i dette høje Ting, med andre Ord samtidig med, at der blev udnævnt en Formand for dette Isbrydningsnævn. I Henhold til Bekendtgørelsen for Isbrydningsnævnet fastsættes i § 3, at Nævnet kun kan sammenkaldes af Ministeren samt af Formanden, som i øvrigt udnævnes af Handelsministeren. Ansvarer er altsaa klart nok, og Møder i Isbrydningsnævnet har først fundet Sted, efter at Forespørgselen var anmeldt. Det maa forekomme urigtigt, at man under disse vanskelige Forhold ikke har søgt de Raad, man kunde faa fra den sagkyndige Kreds, hvoraf Isbrydningsnævnet er sammensat.

Spørgsmaalet, om det er unormale Forhold, der har foreligget i Aar, og om man ikke kunde have forudset, at den Situation vilde komme til at foreligge, vil jeg besvare anderledes, end den højtærede Handelsminister gjorde det. Den højtærede Handelsminister sagde, at Isens Forekomst i danske Farvande var paa Forhaand uberegnelig. Det er ikke rigtigt, og jeg har fra overordentlig kyndig Side, vel nok den kyndigste, vi har herhjemme, en udtrykkelig Udtalelse om, at man kunde forudse, at det vilde ske paa dette Tidspunkt, og at man var fuldstændig klar derover. Naar derfor de Personer, man har haft med at gøre, ikke har forudset det, maa det skyldes den Ukyndighed, som jeg før gjorde opmærksom paa netop var Skyld i hele Dilemmaet.

Allerede Mandag den 25. Januar maatte man af Meteorologisk Instituts Meldinger faa det Indtryk — i hvert Fald den, der forstod at udlægge dem —, at der var kommende Vanskeligheder, saa at man allerede paa det Tidspunkt burde begynde at klargøre Isbryderne ved at fyre op i dem, ved at varme Kedlerne, ved at efterspænde Maskinerne, og de vilde i saa Tilfælde vel

med den ret lange Opfyring, disse Isbrydere kræver, have været klar til at udsendes allerede Torsdag den 28. om Morgenen. Jeg mener altsaa, at Fejlen for en væsentlig Del ligger i Ismeldingstjenesten, der, som den højtærede Handelsminister nævnte, i Februar 1930 blev flyttet fra Meteorologisk Institut over til Søfartsministeriet, det vil sige til Handelsministeriet. Men jeg finder Anledning til at pege paa, at i alle de Isvintre, vi har haft i dette Aarhundrede, Isvinteren i 1907, 1909, 1912, 1917, 1922, 1924 og 1929, har det altid i Tide været forudsagt, at Is vilde opstaa i danske Farvande. Det er forudsagt saa betids, saa man kunde gaa ud og bjørge alt, hvad der var af Fyrskibe og Lystønder, forudsagt paa en saadan Maade, at man vidste, hvor Isen kom, og hvor den vilde begynde at sætte ind, hvorved det med andre Ord blev muliggjort, at man kunde bjørge Fyrskibene og Lystønderne foran Isen og ikke bag ved Isen, saaledes at man med Fyrskibene skulde igennem Isen. Det er sket uden Undtagelse i alle de Tilfælde i dette Aarhundrede, hvor der har været Isvintre, og det kunde derfor synes at være en Fejl ved Ismeldingstjenesten, at ikke det samme har kunnet tilrettelægges i Aar. Det er jo et Spørgsmaal om Bedømmelse dels, som den højtærede Handelsminister sagde, af Temperaturen i Overfladevandet, i Overlaget, men det skal ogsaa sammenholdes med Vejrudsigterne, med Meldingerne fra Meteorologisk Institut. Derfor er et meget intimt Samarbejde mellem Ismeldingstjenesten og Meteorologisk Institut af absolut afgørende Betydning for Bedømmelsen af, hvorledes Issituationen vil blive i Farvandede.

At den sydostlig fremherskende og langvarige Vind med Frost, vi havde i den Periode, vilde give Is paa Østkysten af Jylland, maatte enhver se, og at den vilde komme til at berede Vanskeligheder ved Overfarten ved Nyborg, kunde man ogsaa se; i hvert Fald i Slutningen af den Uge, der sluttede med den 30. Januar, maatte enhver kunne se det.

Hvilke Ismeldinger der har foreligget for den højtærede Handelsminister fra Ismeldingstjenesten, er jeg jo ikke kendt med, og derfor kan jeg ikke kritisere den Afgørelse, som den højtærede Handelsminister har truffet eller har ladet træffe med Hensyn til Isbrydernes Klargøring, men jeg kan i hvert Fald sige, at Resultatet — det har jeg ogsaa bedømt det til — af denne Ismeldingstjeneste har været saadan, at